

שאמר הוא משמעו. ויאמר יעקב ויאמר הנני. ואית הלא כבר נאמר לא קרא עוד שמו יעקב. וייל דלא יקרא עוד אדם לפי שע"י שם רמות נקרא כך, אבל הקב"ה קוראו על שם אחיזות העקב

(ה') בעגלות אשר שלח פרעה. ואית מהיכן הביר שלחיהם פרעה. וייל שכך היה העניין, שמאקרים לא"י אין שם עגלת יכולה לילך כי הדרך הרים וגבועות וקצר, אבל למלך היו לו עגלות מואפנן אחר שבטוב היו הולכים בדרך קצר, ושום אדם אחר לא היה לו יכול לכך הביר. חיים. ד' פעמים כתיב הכא עגלות כמו ד' פעמים עגלת בפרש עגלת ערופה. חיים.

אלה"ה 1234567

(ו') בנותיו ובנות בנינו.קשה הלא לא היו לו בנות כי אם דינה, וייל למ"ד (ב"ר פפ"ד) תאותות גולדו ונשאו לאחיהם, וזה שאמר הכתוב (פ' כ"ז) מלבד נשוי בנינו. אין כנוגניות היו, וקורא לכלותיו בנותיו, והעד (לעיל ל"ז ליה) ויקומו כל בנינו וכל בנותיו לנתרמו.

(ז') ושאלול בן הכנענית. פר"ש זו דינה שנבעלה לכנעני. ותימה היאך נשוא שמעון את אחתו הלא אחותו מן האם אסורה לבני נח. וייל דאין להם עריות אלא בעולט בעל, ואין נראה אלא ייל שעיקר הרيون של דינה בבטן רחל היה והוא שיסיד הפיט טבע בכלים יוצר העיר.

(ט"ו) אלה בני לאה. פר"ש מכאן שאשה מורתה תחלת يولדה זכר מדתלה הוכרים בלאה ואת הנקבות ביעקב. ותימה תפוק לי מאשה כי תורייך يولדה זכר (ויקרא י"ב ב') דמשם ילפינן (ברכות ס' א')asha מורתה כו', ותו אדרבה מכאן משמע להפר דין ראייה הייתה להיות זכר ונעשית נקבה ומש לא הייתה בתו. ותו שביב מצינו שתלה דינה בלאה כמה דברי (לעיל ל"ד א') ותצא דינה בת לאה. וייל מפני יציאתה נקראה שם בת לאה ולא בכאן.

(י"ז) ושרה אחותם. אמאי לא אמר ושרה בתו כמו ואת דינה בתו. אלא ייל שלא הייתה בתו של אשר, וצ"ע זה מה שתרגם אונקלוס ושותם בת את אשך.

(כ"ז) מלבד נשוי בני יעקב. הקשה האסיד אם מונה יוצאי יריכו, איך מה עניין נשוי אביו לכאנ, ועוד בפסוק אחד אומר כל נפש שניים וSSH, ובפסוק שני הוא אומר כל נפש לבית יעקב הבאים מצירימה שבעים משמע אותם שבאו היו שבעים. אלא כך היה מפרש לפי הפשט שודאי ע' היו בלבד מוסף ובנינו, אלא אותן שנשאו לזרע יעקב היו ד' بلا דינה ובלא סרה בת אשר הרוי כאן ד' ואתם לאמנה דבעל ואשתו גוף אחד הוא, אבל סרה בת אשר ודינה שהיו פנויות באותו הפרק לכך מנאן כאן. למ"ד תאותות גולדו עם השבטים למלה אינו מונה התאותות. ותמי דלא מנת אותן שנולדו ביחד ביחיד זה, וגם הפסוק מוכיח בלבד מński בני יעקב דהינו התאותות, ועוד טיפה אחת היה ונתחלקה לב' ולא חשוב, ומה שמונה פרץ עם זרח לפי שנולדו זה אחר זה.

(כ"ג) ובני דין חושים. פר"ש שכמה בניים היו לו מדכתיב ובנוי, ואינו דהא כתיב (במדבר כ"ו ח') ובני פלו אליאב וע"כ אחד היה, וכ כתיב גמי בדברי הימים (ד"ה א' ב') ובני (דין עזריהו) [איתן עזריהו], והכי גמי אמרין בפרק מי שמת (ב"ב קמ"ג ב').

כשהם מונחים על היבר ומיינו עכלמה מה מניין
סכלתו טעה נטעה חביבה. וננטה מונחים לה חמא
והם ננטה פנוולות דנטה שיגור לון פלא סילט
סולד מנס נון נקלע עדין מהם מס שלון קר מגן
שלב סמיה מינענכה ממן נקלע חביבה.
קיל טובך ייך חמו וכטלחתה מהם להקה
מלדיי נבה. חайл דמי נבי מלוּן הקיי נכם
חלש נביה וכן טום חומל ולית דין כל צלמי כי לה
כטה להמת קפנָה מפלג קאה וויאס וחנדל פמו ועת
כינוי מפטו חמלל ומכוון מתקה וכמיון מאנכָן ומטי^ו
לו נכם חיל נביה נביה נביה. פירוט זה מה שאצל
מניקלה הדרה על טס פלז'יקס כי למטר נודק
טיהה נטמא ודרן זה נילא טהרטה קימת נטמא
בניהם לחפות טהור רעף גמור ונה טיהה נטמא
חהוריין חס מורה על פדרקטה טיהה צהם חס טמכייל
הכטוב בין סדמים חבל במואס כולם כי קדריקס
טומדים בין סלטטים טהס געלי ניאס טנקוּן צמק
ומגולה ונטול עס כל זה נודקוּן. וכן טיחת פטאל
טומדה נביה לרעט פלט מקומו גניינס ועס וס
טיהה שומדת נודקוט פלא וטפי כי למטר גועז
טיחת פטאל וסאדס פלט גועז פלוי פלוּן חופין
הט גען וגוזה הוּן גועז ולכך קפס הילוי לה גדרס
וחס פִי טוֹה הימל כלומר טים לה מדינש פליטות
ומטלה בפניל הניינות פנס וכטניל קר זוכחה גנטולות
ומטלה טליינה וטניל טסח מטאל טסח זוכחה גנטולות
ומטלה וטניל זומלי דלמי שלון טטו וטאל דק ביד
טצע נניימין טאות פטאל כי קמעיל יט לו קגייזות
ויחל טカリ לו גען אל טגנלה דק צהולוּה ולכך ט
לו הנייעות והטאל כמו טנקות נטמאן ולכך
ומטלה טליינה וטניל זומלי דלמי שלון טטו וטאל דק ביד
ביד למטר גנטולט פַט האנינות ונס מלדיי טיש
לו מדה טליינה האסלה כמו טיחטל טוד כי כל
טהוא געיע היינן מוכן נזחט אל טגנלה טסלי זטונ
גוצע מטעמ טאהו גוט ווילו מטהל גנטול היל הנילס
ולטיך גטעל פַט געלאס ווילו מן הסטהר אל הנילס
בהתכוונה מוגה כי מדינגוּן היל גנלי. ועטנו היל נזחט
לכך ייל נטהו רהונס ועל דרכ נזחט זה טוּט דרכ טים לו
כח פניימי מטהר לך כחין הקול קול יעקב וטידיס
ויל עטנו כבוד יעקב יט לו כח סקל טאהו ייל
טפניעיות הילס וגענו יט לו טידיס טהין לו דרכ
חינה יומחר מן טידיס גטפעטס לוחן וכטול פטניעי
גונכל על קידיס טסס נחון ואלו דרכיס היל
דרכיס מכמה מלהר. ולכך טסח מטהר לאי לה גנטול
כי מכם קפס אל למטר יוקה גונדר עט פאן טסין
זילען פאלק פהוּן מודען צאו. וכן היל דרכיאן ל'

מלוד מ' סיס ייכל ונודע מלדיי וכל זה מסני כי
סיס מוכן מלדיי נגלווה כמו פרמו נמלת קוס כמו
שלמאנן למלחה לך קיה מג'ילן לה קודס לךו וכמו
טחמלען גמיסס פנס כווע טיס מוכן נגלווה ונגלעה
נו סיימן זה טסיה מוכן נגלווה וכשכיז זה נקלעה חיט
על טס חטיניות פנן לנוון לייט בכל מקום וועל מוכול.
ולעיל פיניקנו כי נקרת מלדיי לייט כמו זאנקרת מלטה
לייט כי מלדיי כווע צלאוות יטלהו ווילחט כמו קראנטז
ווערטה הלהבב כמו טסיה מפקה זורת יטלהן לך קיס מלדיי
ווערכט יטלהן כמו זאנקרתנו גמיסס :

איש ימי

הכל. סגלה יסוד נתקלנו כולם נמס יסודה כי
נסמם יסודה האגלה חבל זו"ל הוקמה נסם דלא כל'יל
יסודי כל'ין רק פלא' לח'ם שיש בזוטן וכו' וכי נצביין
טהונגה בזורך גלוות יסוד יקרלה חומו יסודי מסדיי קראל
חומו נמס ימיין כלה ולמה קראל חומו על טס נמס
חהר למס ולבך לדרכו כמו בתקנה להמעלה :

אשר הנ

רמי נידיק וע"ג מאר האל הילא ולט ילה מון
למלין מדעתו וטלט יקפס כיוון טטיך מדכי מוכן
לଘונה. צלהרונס להס כון פה רמי פלט ליך גנולא
הוות נעלמו. ומ"ז הילר טיגנולא. עס יכנית מלך וכ'ו'
ועס יכנית כוגנלא סמלה וסמנג טכינן טסומחן
טיטס סכל נטהו כחרטין וכטטה זהן טוגניין זונ
היון טומם ונלק הוגלה לשיות עס טנטי קחויה ולט
סיס דונס לאטוט מן קחונית ומפני טכל טטטה זומר
כי גנות זה לאטונן סייס כי מלדי ביטוון פה וויס
כן לאטונן הוגלה לנלק לאט גאנדיגלאז הגלא וחוס
לכבל ומכבל צה לאטוטן וכל זה צה לומל כי: מדכי
סיס קלוב למלאות היל נוכדיניגל וכאלבר נקל
מלכווח טל ידו מלך פרט ומדי לאמו יונזיאן וממכינו

וַיְהִי אָמֵן מה פָּרָסָה תְּיוֹ מִסְמֶל קָלִי לֵב הַמֶּת
וּקְרִי לֵב פְּדָסָה חִינְיָה ל' מַהְלָל הוֹמֵל
הַסְּמַתְּרָה צָמָה וּלְמָה נְקָלָה צִוְּהָה כְּלָסָה ע' סְפָדִיקִיס
עֲנָקָרָלוּ סְדִיסִיס וּכְן כּוֹל הוֹמֵל וּבּוֹל טֻוְמֵל בֵּין
סְסָדִיסִיס הַכָּר גַּמְזּוֹלָה ל' יִסּוֹדָה הוֹמֵל סְדָסָה צָמָה
וּלְמָה נְקָלָה צָמָה הַעֲזָזָה מְפִינִי שְׁוִימָה מְסֻמְלָה הַחַת
לְנִילָה וְכָאָה מַן חַבְּרָל מַגְדָּמָה מַולְדָמָה וְלֹחַ טָמָה .
ל' נְמַתְּוָה אַמְּלָל בָּסָסָה צָמָה וּלְמָס נְקָלָה צָמָה לְסָהָל
ע' אָסָסָה סְיוֹ קְוִוִּין מַוְתָּה עַל כָּסָה מְסָחָל בֵּן עַזְמִי הוֹמֵל
הַסְּחָר בָּמָה וּלְמָה נְקָלָה צָמָה כְּדָסָה מְפִינִי קְרוּתָה
צְנִינוּתָה לְהַלְוָס וְלֹאָה קְנָסָה הַלְּלָב בְּנִינוּתָה כְּסָדָס .
לְרִי יִיּוֹצָע בֵּן קְלָמָה הוֹמֵל יְרִיכָה קְרִיקָה וּמוֹט
אַלְמָסָל גַּזְעָן עַלְתָּה . כִּי מַן לֵב חַבְּרָה וְלֹמְדָה
גָּזְוָתָה חַנִּיכָה וְלֹמָה נָצָה ל' . הַמְּלָל כְּכָה מַפְּדוֹל עַיְנָלָתָה
הַזָּא אַמְּמָה לְכִיסָּה יְלָדָתָה הַזָּא מַסָּה לְמָה . וּגְלָאָה
זְדָכָתָן כְּךָ מְפִינִי כִּי וּכְמוֹתָה חַנִּיכָה וְלֹמָה . כּוֹל יְהּוָה
יְלָעָן בְּנֵי-בְּנִיר יְכַסְּבָּה . נְכָר בְּכָרְבָּה בְּצָוָם מְבִזָּבָה בְּיַיָּנוּ

לפעולת השם, ואפיו למ"ד דחוישין לודע האב, י"י דשאני
ודרעד האב שהוא המולד, משא"כ הכהן, לוֹא זורַ האשה והחיה
שבCKERה, הלא השיל שפנدر ונעקר ממקומו אינו רק חתיכתبشر
בבעלמא, ואין שום פעולה מפעולות האשה שניתלה ממנה, והוא
כאלו המציאו הרופאים להברין בהעקרה כל' בית קיבול משופרת
של גומי, ועי"ז תוכל לחוליד, בודאי לא נימא שהגומי היא אם
ההילד ורק זאת האשה שהזרעה וילדת היא האם.

והעדות עוד להביא דוגמא לנ"ד מדין עופות הגדיים באילנות, שמדובר ביו"ד סי' פ"ד סעפ"ג, דאסורין משום שרץ השורץ על הארץ, הרי הדעיקר הוא תאיין המוציא את האפרוחים לאוויר העולם, אעפ" שבאם מרגע העופות חשבי שרץ השורץ על הארץ.

וכאשר הצעתה הדרברים הללו לפנֵי הרוב הגאנן מ"ה מאיר אריך ז"ל אבד'ק טראגא, הסכים לדינא ל"כ הנ"ל, והעיר שלדעתו רמו בגمرا, דהעופות הגדיילים באילנות מותרין, מהא דאיתא בכם' ביצה דף כ"ה ע"א והמקשורי המונגעין בבורות ובבטים בשיחין ומעורות מותרין, ובאיילנות אסוריין שמא יעללה ויתלוש, וההן דובאיילנות אסוריין, היינו צופות הגדיילין באילנות רק בירוט אסוריון שמא יעללה ויתלוש, אבל בחול שריין, וואי' מכאן לדעת מהירוש"ל המתיר, אך שאין רצונו להכריע מהו בין הראשונים. והנה אמרת נכוון הדבר שלולוי נמצאו פירוש זה בדברי הראשונים הי' הכרע גמור, ובאמת דבר חכמה אמר לפרש דברי הגם' אבל בודאי החכרייע אי אפשר מזה, דהפיירש בגמ' ובאיילנות אסוריין היינו שקייננו באילנות, וע' במג"א סי' תצע"ח סק"ח מותס' ביצה ד"ז ע"ב, ברבבבג'ח ל"ש ענין פירות הנושרים, משמע צופות הגדיילין באילנות אסוריון גם בחול,adam הי' מותרין, א"כ מצינו פירות הנושרים בסכ"ח דביו"ט אסוריון ממש שמא יעללה ויתלוש. וע' בפרי נואר יוז"ד סי' פ"ה, צופות הגדיילין באילנות נשמלשין מן האילן לאיד מתים, כמו באבני השדה שבטמ' כלאים פ"ח ע"י"ש. וע' גוזה ק' פ' שמות דף ט"ו ע"ב, כד הו' חמץ ר'ABA חד אילנא איברי' איתעבעד צופא דפרה מנין/, הוה בכוי ואמר כו' משמע שפורהין מן האילן וחימם. וכבר נתפרקם אמתת מציאות צופות גוזל', שבאייה נהרות בבריטניה, נמצאו עצן קליפת החומט (מוש-ען), אשר יתדקכו בענפי העצים, ולמועד גמרן יפלוי המענפים אל חוץ המים, ויתבקשו נטבלים במים, והמה שחים ע"פ המים המוגnis המוגנים, וטעם התהן האפרוחים, והמה שחים ע"פ המים המוגnis המוגנים, ואוצר החכמה שרטם כבשר בר או...]

והנה על אודות החקירה, אם אין כאן פגישה באיסור אשת איש, כבר כתבתי למאלה, והרי מפורש בתורה בבריאת חוה שנבראה מן הצלע של אדוה"ר, ד"ה על אדוה"ר חטא בא צל עכרים דף כ"ב ע"ב, ערבי אחד לך ירך מן השוק וחק בה כדי לריבעה, רבעה צלאה ואכליה ובודאי לא יהרג בשבייל זה, אף' שב"ג מוחאר על לאו זה, רק על ריבעת בהמה חי' ולא על בהמה מתה, ע' חולין דף ג"ד ע"ב, וא"כ אינו מהובי על השלו' כשפומד לפנני עצמו אחר שנעקר מקומו, ובהיותו מחובר לגוף האשא הצעדים באו לכאן, שהוא באשותו ולא באשת חברו, כמובן, והנה בבר"ר פ' ע"ג, וכיκ יעקב מקל לבנה לח לו וערמן בר' א"ר אושעיא נעשה המים זרע בחוץ מעיהם ולא היו הסרות אלא צורת הולך בלבד, וע' עז' יוסף שם, ובודאי הי' הzan הנגידים מהם טעונים שהחיות גם היו חייבות ברכורו, ע"פ שלא נתעברו מזרע הzan הזכרים, כי אם פ"ט נס שנעשה המים רעב בחוץ מעיהם, והיינו משותם ובודאי העיקר הוא הרוריון והlidית, וצ"ע על ר' אושעיא אין דרש במובמי או ד"ז ברבים, שבדרבין

ובני החה"ש מ', ששוראל נ"י העירוני על מ"ש ב"ב פ"ע ז' והאמור הפעם אודה את ד'). לאח תפסה פלך הדריה, ועמדו ממנה בעלי הדריה יתודה (בראשית ל"ח), ויכר יהודיה ויאמר צדקה מכנו, דוד אמר (תהלים ק"ח), הדור ל"ד כי טוב. דניאל אמר, (דניאל ב') לך אלה אבותתי מהודא ומשבה אנא. רחל תפסה פלך שתיקה, ועמדו כל בניה בעלי מסתרין. בנימין ישפה, יש פה יודע במכירתו של יוסף ואינו מגיד. שאול (ש"א י'), ואת דבר המלוכה לא הגיד. אסתר (אסתר ב'), אין אסתיר מגודה מולדתה ואת עמה". גם המדרש הזה מלמד אותנו את חורת האטאוייסמו, כי ההורים מורישים לבניהם ובניןיהם את תמנותם ומוגם הן טוב והן למשיט, וכן הורישו אמותינו פ"ה את מדותיהן זו פלך הדריה וו פלך שתיקה עד כהן וכמה דורות אחריהם.

והנה בפס' גיטין דף כ"ה ע"א תנן, המביא גט והנחו זון או חוליה נותן לה בחזקת שהוא קיים כו', אמר רבא ל"ש אליא זון שלא הגיע לגברות וחוליה, שרוב חלויים לחיים, אבל זון שהגיע לגברות לא, איתתיי אבוי המביא גט והנחו זון אףלו בן מאה שנים נותן לה בחזקת שהוא קיים תיבוותא, ואיבעית אםא, כיוון דלא פוגג אפלויג.

והנה בדרך אגבABA בזזה שאלת חדשה, לרגע המצאה חדשה, אשר המציאו כתף, לפקד עקרות באופן זה: חותכים את השלול של ביצים מסוימת בעלת בנין, ומוחברים אותו בחדרי בטן הפקרת, וכייז' תבנה העקרה והחי' לבת בניים.
ובישיבת החברה הרופאים בשיקאגה, בשנות תרע"א, דנו על אודוט פקרתית אחת, שנתרפהה ע"י המצאה זו וילדת, ונעורה שם עלי' וזה שאלת ביולוגית ומשפטית, מי היה אם הילד? אם האשה הללו שהרה וילדת, או האשה שמנתה נטלו אברם, שגרמה לילדות הולד, ויש מהם שהחומרו לילכת הלאה ולחקר, אם אין כאן גם צד פגשנה באיסור ערוה אצל הבצל, שהולד וולד באמצעות אשת איש? וגם אם אין הולד דוע פטול? כל זה היה שאלת משפטית ליושבי עיל' מדין. ומנקודות הביולוגיות נתעוררה השאלה, אם המשל של ביצים מקבל שניי בעצם עיי' האשה, שהרה וילדת את הולד? ופע' הנסיכון שעשה ויונר בשרצים, נוכח כי נולדו בזבב העור של מין בעלת השלול, והוכחה מזה, שהעקרת היא בפרט השלול ולא זו שהרה וילדת, אולם בכ' א' אפשר שהשלול לא יהיה' רק הגורם, שבברי ההולדת והורע של העקרה מתוחוקם, פע' חפקד העקרה וחולדת, ובכן היא היולדת העיקרית ולא בעלת השלול, ובכן השאלת מקומה עומדת?

ונשאלה ליהג' חז"ר ע"פ דעת תורה, וזה אשר השבתי.
הנה במס' סוטה דף מג' ע"ב, י"ד' שטבנה בזקנה, בטלה ילודה
בקונה: ואין בה דין פרלה, וע' חות' עכ'ו'ם דף מ"ט ע"א, דאפי'לו
למ"ד דזה וה גורם אסור הכא שרי, דעתה בזקינה וכמאנן דליתא
דדמי, וע' מחלוקת דף ס"ט ע"ב דתכל' הו'ך אחר העיקר. ולפי'ז
ה"ה בג"ד בט' השל' לגבי האשה וכונפת דמי, והיא האשא
היוולדת אם הילך, ואין כל האב שום חטא ועון ערוה, כי אין
בכאן גוף וזה, כיון שהשל' נטבל' לגמרי בגוף האשה והי' נעצם
מעצמתו ולבשר אמן.

ועוד יש לדוגמה זו ל"מ"ש במת' חולין ע"ט, דנהלו התנאים, אם חוששן לורע האב, והנה ל"מ"ד דרבbamti אין חוששן לורע האב, א"כ פשיטה גם כאן אין חוששן לחשוף של השל"ש שבא מגניך אחר, וק"ז היא, ומה ברע האב שהוא המוליד ומ"מ אין חוששן לורע האב, והולד הולך אחר האם, מכש"כ הכא שי"ט רדהשלל וקיטים-דריזען" הם רק לוחק אברוי הוהלודה של העקרה, או שם רק כי"י בית קיבוץ, והאשה היא המורעת הורע, והיא החנותנת הכל באברים הטע שנדבק בת, על אחת כו"כ שאין חוששן

אבני הערוז יונתן הלכות אישות

ריה שמואל כט נאדר דנילו

ונון עטיח' לוטו לדמות פְּתַחְתָּי לְבִנְיָם בֶּן עַמְּלֵלָה נָאֵם וְכָמְלֵה קָמֵן סָלֹעַי
פלטולן גְּלִיל כְּלִיל וְכָלְלָה לְבִנְיָם בֶּן דְּרוּר נְגַדְּלָה לְבִנְיָם בֶּן נְגַדְּלָה
ונודחות מוכחות: (ט) גָּדְלָה בְּנֵי יְהוּדָה וְבְנֵי לְבִנְיָם (עליהן כחוב בתקין)

הנילוס קומין היו אען טבן טבל גויהין יין קבל ווילו נא קנטיקון בלאו ניאס כני גאנון טלאח לך מוזין פלי קומין

הנומינציה לפרס נובל במדעי הרוח. מילר היה הראשון שטען כי מנגנון הבחירה של האנושות מושפע מהתוצאות של הבחירה הקודמת. מילר עשה זאת על מנת לחשוף את הטענה כי הבחירה היא מושפעת מהתוצאות הקודמות של הבחירה. מילר עשה זאת על מנת לחשוף את הטענה כי הבחירה היא מושפעת מהתוצאות הקודמות של הבחירה.

וְנֵצֶת טָבַל מִזְרָחָה וְסָמֵךְ בְּמִזְרָחָה, וְנֵצֶת טָבַל מִזְרָחָה וְסָמֵךְ בְּמִזְרָחָה;

הנתקה מהתפקידים הדרושים בפקידו. מילוי תפקידים אלו נקבע על ידי סעיפים נוספים בתיקון חמ"ד. מילוי תפקידים אלו נקבע על ידי סעיפים נוספים בתיקון חמ"ד.

הנובע מכך, שכאשר מושג הערך המרבי של פונקציית האינטגרל, מושג גם הערך המרבי של פונקציית האינטגרל העומק. לפיכך, מושג הערך המרבי של פונקציית האינטגרל העומק, מושג גם הערך המרבי של פונקציית האינטגרל.

בנין כביש מוקם מוקדם ביחס לכביש צבאי, ומכאן שפירושו של כביש צבאי הוא כביש המוביל ממקום אחד למקום אחר, והוא לא כביש צבאי מוקם מוקדם.

טורי זהב

קיטין